

V.I.LÊNIN ĐẦU TRANH CHỐNG CÁC QUAN ĐIỂM PHI MÁCXÍT VÀ Ý NGHĨA ĐỐI VỚI CÔNG TÁC TƯ TƯỞNG, LÝ LUẬN Ở VIỆT NAM HIỆN NAY

PGS, TS ĐỖ THỊ THẠCH*

Ngay từ lúc mới bắt đầu hoạt động cách mạng, V.I.Lênin đã là một tấm gương mẫu mực về sự phê phán có tính nguyên tắc chống các lý luận xã hội chủ nghĩa giả mạo và xét lại, một tấm gương mẫu mực về tinh thần đấu tranh một lòng một dạ vì lợi ích của giai cấp công nhân. Các tác phẩm của V.I.Lênin toát lên sự nhận thức sáng tạo về chủ nghĩa Mác và sự vận dụng tài tình chủ nghĩa Mác vào việc phân tích tình hình kinh tế, chính trị ở Nga, vào việc xác định những nhiệm vụ đặt ra trước phong trào công nhân Nga. V.I.Lênin nhấn mạnh, những người công sản phải vận dụng chủ nghĩa Mác một cách sáng tạo vào hoàn cảnh mới: "chúng ta không hề coi lý luận của Mác như là một cái gì đã xong xuôi hẳn và bắt khả xâm phạm; trái lại, chúng ta tin rằng lý luận đó chỉ đặt nền móng cho môn khoa học mà những người xã hội chủ nghĩa cần phải phát triển hơn nữa về mọi mặt".

1. V.I.Lênin đấu tranh chống các trào lưu phi mácxít ở Nga

Từ những năm 70, 80 của thế kỷ XIX, giai cấp công nhân Nga đã bắt đầu thức tỉnh và đấu tranh chống tư bản. Nhiều cuộc bạo động lớn của công nhân nổ ra và các tổ chức liên hiệp công nhân bắt đầu xuất hiện.

Thời kỳ này, chủ nghĩa Mác cũng đã chiếm ưu thế trong phong trào công nhân Tây Âu và bắt đầu thâm nhập vào nước Nga, làm xuất hiện những tổ chức, các nhóm mácxít ở Nga, tiêu biểu như nhóm “Giải phóng lao động” của Plêkhanôp. V.I.Lênin đã gia nhập một trong

những tổ chức mácxít và bắt đầu nghiên cứu sâu sắc chủ nghĩa Mác.

Cũng vào cuối thế kỷ XIX, đầu thế kỷ XX, chủ nghĩa tư bản trên phạm vi thế giới đã phát triển và chuyển thành chủ nghĩa đế quốc làm xuất hiện nhiều đặc điểm mới so với chủ nghĩa tư bản trước đây. Nhiều người ở Nga đã không hiểu sự thay đổi này, tỏ ra hoang mang, nghi ngờ chủ nghĩa Mác dẫn tới sự xuất hiện của chủ nghĩa cơ hội và xét lại nhằm phủ nhận chủ nghĩa Mác.

Là lãnh tụ của giai cấp công nhân quốc tế, V.I.Lênin đã đấu tranh bảo vệ và phát triển những nguyên lý của chủ nghĩa Mác. Người chỉ rõ: đối với chủ nghĩa Mác, nghĩa vụ thiêng

* Học viện CT-HC quốc gia Hồ Chí Minh

liêng của những người mácxít là phải chống lại những mưu toan định xuyên tạc và hạ thấp lý luận đó. Do vậy, ngay từ những năm đầu giữ vai trò lãnh tụ của giai cấp công nhân quốc tế cũng như công nhân Nga, V.I.Lênin đã đấu tranh quyết liệt chống chủ nghĩa dân túy, phái mácxít hợp pháp và chủ nghĩa cơ hội, xét lại đủ mọi màu sắc ở Nga và quốc tế thông qua một số tác phẩm tiêu biểu của ông viết thời kỳ trước Cách mạng Tháng Mười Nga.

V.I.Lênin đấu tranh chống phái dân túy

Là một trào lưu dân chủ, chủ nghĩa dân túy phát triển mạnh vào những năm 70 của thế kỷ XIX do những trí thức có tinh thần cách mạng sáng lập, đứng đầu là Trécnusépxki. Những thanh niên học sinh mặc quần áo nông dân, đi vào nông thôn, vận động nông dân chống chế độ chuyên chế Nga hoàng. Những người theo phái này căm thù sâu sắc chế độ nông nô; nhiệt tình bênh vực chủ trương mở rộng giáo dục, chế độ tự quản, Âu hóa nước Nga trong tất cả các lĩnh vực; bênh vực lợi ích của quần chúng, chủ yếu là nông dân. Tuy nhiên, phong trào đấu tranh của phái dân túy thất bại nặng nề và tan rã nhanh chóng do trong quan điểm cũng như biện pháp đấu tranh của họ đậm nét không tưởng tiêu tư sản.

Những năm 90 thế kỷ XIX, chủ nghĩa dân túy lại hồi sinh nhưng mang nặng tính tự do và trở thành trào lưu phản động, thỏa hiệp, đi đến làm tay sai cho Nga hoàng và thực chất là bảo vệ cho phú nông.

V.I.Lênin đánh giá rất cao những hành động cách mạng của phái dân túy thời kỳ đầu,

coi đó là một trào lưu dân chủ - cách mạng trong một nước đang ở vào đêm trước cuộc cách mạng tư sản. Tuy nhiên, V.I.Lênin đã đấu tranh phê phán quyết liệt trước những quan điểm và thái độ phản động của phái này vào những năm 90 thế kỷ XIX. Chủ nghĩa dân túy, theo V.I.Lênin đó là một trào lưu chống chủ nghĩa Mác gay gắt bởi vì: 1. *Về cơ sở triết học*, phái dân túy dựa trên nền tảng chủ nghĩa duy tâm chủ quan, nó phủ nhận chủ nghĩa Mác khi cho rằng chủ nghĩa Mác chỉ là sự sao chép lại “tam đoạn luận” của Hेगेन chứ không có gì mới; bài xích những nguyên lý cơ bản chủ nghĩa duy vật của C.Mác; xem xét sự phát triển của lịch sử xã hội chỉ là quy luật tự nhiên và coi tự do chỉ là hoạt động của con người không phụ thuộc vào quy luật tự nhiên hay xã hội. 2. *Về quan điểm kinh tế*, phái dân túy phủ nhận sự xuất hiện chủ nghĩa tư bản ở Nga trên cơ sở cho rằng ở Nga thời kỳ này chưa có chủ nghĩa tư bản và nếu có thì cũng không phải là do sự phát triển của lực lượng sản xuất mà là do sai lầm chủ quan; hoặc nếu có chủ nghĩa tư bản ở Nga thì nó cũng không thể đi vào đời sống của nhân dân Nga, không làm cho nông dân phá sản hoặc bần cùng. 3. *Về cương lĩnh chính trị*, phái dân túy cho rằng nông dân là lực lượng trung tâm của cách mạng, do vậy họ chủ trương đi lên chủ nghĩa xã hội từ công xã nông thôn. Họ chủ trương thực hiện các biện pháp đấu tranh cài lương vụn vặt: cài tiến kỹ thuật, thay đổi ngân hàng, họ không muốn đụng chạm đến nhà nước vì theo họ, nhà nước là siêu giai cấp, nó bảo vệ cho mọi người (cả giàu và nghèo), chỉ cần yêu

cầu nhà nước chuyên chế Nga hoàng thay đổi bản chất...

Trước tình hình đó, V.I.Lênin đã viết hàng loạt tác phẩm để phê phán những sai lầm, phản động của phái dân túy, vạch rõ bản chất tay sai cho Nga hoàng và đi ngược lại với chủ nghĩa Mác của phái này.

Trước hết, V.I.Lênin đã đánh giá theo quan điểm mácxít tình hình nông thôn, vạch ra những quá trình và các hình thức phát triển của chủ nghĩa tư bản trong nông nghiệp, và đập tan câu chuyện hoang đường của phái dân túy nói rằng đường như chủ nghĩa tư bản không dung chạm đến nông dân “công xã”. V.I.Lênin chứng minh rằng trái với lý luận của phái dân túy, chủ nghĩa tư bản ở Nga vẫn phát triển với một sức mạnh không gì kìm hãm nổi, rằng nông dân thực tế đã phân chia thành những giai cấp đối địch: giai cấp tư sản nông thôn và giai cấp vô sản nông nghiệp, là hai giai cấp đã phát triển do sự tan rã của trung nông dưới chủ nghĩa tư bản. Trên cơ sở tài liệu rất phong phú, V.I.Lênin đã vạch trần tính chất tiêu tư sản của công xã nông thôn, những quan niệm phi lý và tai hại của phái dân túy coi công xã nông dân là nền tảng của chủ nghĩa xã hội.

Trong tác phẩm nổi tiếng *Những người bạn dân là thế nào, họ đấu tranh chống những người dân chủ - xã hội ra sao*, V.I.Lênin đã trình bày một cách sâu sắc thế giới quan khoa học, chủ nghĩa duy vật biện chứng và chủ nghĩa duy vật lịch sử, học thuyết kinh tế của C.Mác, phê phán một cách toàn diện các quan điểm sai trái về triết học, kinh tế, chính trị; về cương lĩnh

và sách lược của phái dân túy tự do chủ nghĩa. V.I.Lênin chỉ ra rằng cương lĩnh chính trị của những “người bạn dân” già dối đó thể hiện lợi ích của bọn culắc. Người vạch mặt phái dân túy tự do chủ nghĩa là những tên cai lương diễn hình, bọn này phản đối cuộc đấu tranh cách mạng chống chế độ chuyên chế Nga hoàng và theo họ chế độ này là một lực lượng đứng trên các giai cấp và có khả năng cải thiện tình cảnh của nhân dân. Người cũng vạch rõ tính chất vô căn cứ và sai lầm của những lý luận dân túy về con đường phát triển đặc biệt, phi tư bản chủ nghĩa của nước Nga, và chỉ rõ rằng phái dân túy tự do chủ nghĩa đã cố tình làm lu mờ sự thật về tình trạng bóc lột tư bản chủ nghĩa ở nông thôn.

Trong tác phẩm này, V.I.Lênin đã vạch mặt các nhà lý luận của phái dân túy là những đại biểu của phương pháp phản khoa học, chủ quan trong xã hội học, là những nhà duy tâm phù nhận tính khách quan của các quy luật phát triển xã hội và vai trò quyết định của quần chúng nhân dân trong lịch sử. Các nhà dân túy đã hướng tiến trình lịch sử một cách tùy tiện theo ý muốn của những cá nhân “xuất chúng”. V.I.Lênin đã đập tan những quan điểm chủ quan đó và đưa ra quan niệm duy vật về đời sống xã hội để đối lập với các quan điểm đó. Người vạch ra nội dung của học thuyết mácxít về xã hội và chỉ rõ rằng tiến trình lịch sử được quyết định bởi những quy luật phát triển khách quan, rằng động lực chủ yếu của sự phát triển của xã hội là nhân dân, là các giai cấp mà cuộc đấu tranh của họ quyết định sự phát triển của xã hội. Chính vì vậy, cũng trong tác phẩm này, lần đầu tiên

V.I.Lênin đã chỉ rõ phương sách chủ yếu để lật đổ chế độ Nga hoàng, bọn địa chủ và giai cấp tư sản, và xây dựng xã hội cộng sản của những người dân chủ - xã hội Nga là phải thành lập một đảng công nhân mácxít, phải tổ chức được liên minh cách mạng giữa giai cấp công nhân và nông dân.

Nhân mạnh vai trò lịch sử vĩ đại của giai cấp công nhân Nga, V.I.Lênin viết: “Những người dân chủ - xã hội hướng toàn bộ sự chú ý và toàn bộ hoạt động của mình vào giai cấp công nhân. Khi những người đại biểu tiên tiến của giai cấp đó đã thấm nhuần được những tư tưởng của chủ nghĩa xã hội khoa học, tư tưởng về vai trò lịch sử của công nhân Nga, khi các tư tưởng đó đã được phổ biến rộng rãi và khi mà trong hàng ngũ công nhân đã lập ra được các tổ chức vững chắc có thể biến cuộc chiến tranh kinh tế phân tán hiện nay của công nhân thành một cuộc đấu tranh giai cấp tự giác thì lúc đó NGƯỜI CÔNG NHÂN NGA, đúng đắn tất cả các phần tử, dân chủ, sẽ đập đồ được chế độ chuyên chế và đưa GIAI CẤP VÔ SẢN NGA (sát cánh với giai cấp vô sản trong TẤT CẢ CÁC NƯỚC), *đoàn kết trực tiếp đấu tranh chính trị công khai*, tiến tới CÁCH MẠNG CỘNG SẢN CHỦ NGHĨA THẮNG LỢI”².

V.I.Lênin đấu tranh chống phái mácxít hợp pháp ở Nga

Chủ nghĩa Mác được truyền bá rộng rãi vào nước Nga cuối thế kỷ XIX và trở thành hiện tượng mới mẻ hấp dẫn khá nhiều tầng lớp, kể cả một bộ phận thanh niên tư sản. Tuy nhiên, với không ít người ở Nga lúc này, chủ

nghĩa Mác không phải là vũ khí đấu tranh giai cấp, cải tạo xã hội, mà chỉ là một hiện tượng mới mẻ và xem nó như là một thứ “mốt”. Họ có biệt danh *mácxít hợp pháp* bởi vì họ học và viết, trích dẫn chủ nghĩa Mác rất nhiều, đăng công khai trên các báo chí Nga hoàng, nhưng những gì họ viết, trích dẫn về chủ nghĩa Mác đã bị cắt xén, xuyên tạc rất nhiều, đến mức Nga hoàng đã cho phép đăng tải.

Phái mácxít hợp pháp phê phán chủ nghĩa dân túy vì họ cho rằng phái dân túy đã bảo vệ nền sản xuất nhỏ; đồng thời họ tán dương chủ nghĩa tư bản và tìm cách làm cho chủ nghĩa Mác và phong trào công nhân thích nghi với chủ nghĩa tư bản trong lý luận của Mác. Tuy nhiên, họ không hề đả động gì đến cuộc đấu tranh giữa giai cấp vô sản và giai cấp tư sản; không đề cập gì đến cuộc cách mạng chống chế độ Nga hoàng.

V.I.Lênin đã gọi phái mácxít hợp pháp là *trào lưu chủ nghĩa Mác soi móng trong văn hóa tư sản*. Trong tác phẩm *Nội dung kinh tế của phái dân túy và sự phê bình nó trong tác phẩm của ông Xtoruvê*, V.I.Lênin đã phê phán việc P.Xtoruvê, đại biểu của “chủ nghĩa Mác hợp pháp” đã xuyên tạc chủ nghĩa Mác theo tinh thần tư sản. Người vạch trần những mưu toan của bọn “mácxít hợp pháp” muốn tước bỏ nội dung cách mạng của chủ nghĩa Mác, và chỉ rõ rằng chủ nghĩa khách quan tư sản là cơ sở của các quan điểm của bọn “mácxít hợp pháp”, chủ nghĩa đó biện hộ cho chủ nghĩa tư bản và làm lu mờ những mâu thuẫn giai cấp. V.I.Lênin coi chủ nghĩa Xtoruvê, “chủ nghĩa Mác hợp pháp” là mầm mống của chủ nghĩa xét lại quốc tế. Cùng với việc phê phán chủ

nghĩa khách quan tư sản, V.I.Lênin đã chứng minh nguyên tắc tính đảng trong khoa học xã hội và trong triết học: "... có thể nói là chủ nghĩa duy vật bao hàm tính đảng nghĩa là bắt buộc chúng ta, mỗi khi đánh giá một sự biến, phải trực tiếp và công khai đúng trên quan điểm của một tập đoàn xã hội nhất định..."³. V.I.Lênin chỉ rõ rằng trong điều kiện xã hội tư sản, cái gọi là chủ nghĩa khách quan trong khoa học là một sự che đậy những lợi ích giai cấp vụ lợi của các giai cấp bóc lột và thống trị. Khoa học mácxít, gắn bó một cách công khai và mật thiết với giai cấp công nhân, phục vụ sự nghiệp cải tạo xã hội bằng con đường cách mạng, luôn luôn quan tâm đến việc vạch ra những quy luật phát triển của xã hội. Vì vậy tính đảng của khoa học mácxít trùng với tính khoa học.

Khi phân tích bản chất của phái mácxít hợp pháp, V.I.Lênin cũng chỉ ra và lưu ý với những người cách mạng dân chủ - xã hội Nga rằng, trước mắt có thể liên minh tạm thời với phái này nhằm mục đích để chống lại phái dân túy chứ không phải trên Cương lĩnh hay sách lược. Coi liên minh này là tạm thời, có lợi cho cách mạng vì nó góp phần củng cố phong trào công nhân, nhưng V.I.Lênin cũng nhấn mạnh, những người cách mạng cũng phải phê phán sâu sắc những người bạn đồng minh tạm thời này.

V.I.Lênin đấu tranh chống phái kinh tế

Nếu cuộc đấu tranh của V.I.Lênin chống phái dân túy và phái mácxít hợp pháp nhằm chống ảnh hưởng từ bên ngoài vào phong trào công nhân Nga thì việc đấu tranh chống phái

kinh tế của V.I.Lênin là cuộc đấu tranh trực tiếp ngay trong nội bộ phong trào công nhân. nội bộ những người cách mạng dân chủ - xã hội Nga lúc bấy giờ.

Năm 1895, việc thành lập một chính đảng mácxít ở Nga đã chín muồi và V.I.Lênin đã lãnh đạo thành lập Đảng Dân chủ - Xã hội cho phong trào công nhân Nga với tên gọi "Hội liên hiệp chiến đấu giải phóng thợ thuyền Pêtécbua", nhưng ngay sau đó, phong trào công nhân Nga đã xuất hiện hai xu hướng: xu hướng cách mạng và xu hướng cơ hội chủ nghĩa. Tháng 2-1897, V.I.Lênin bị bắt, quyền lãnh đạo phong trào công nhân Nga thuộc về phái cơ hội chủ nghĩa - đó là phái kinh tế.

Nội dung chủ yếu của phái kinh tế thể hiện ở những luận điểm: 1) Họ quy toàn bộ mục đích của cuộc đấu tranh của giai cấp công nhân vào cuộc đấu tranh kinh tế nhằm cài thiện đời sống kinh tế trước mắt chứ không nhằm cải tạo chế độ. Để đạt được mục đích đó chỉ cần đấu tranh kinh tế chứ không cần đấu tranh chính trị, đấu tranh giai cấp; đồng thời phái này nhấn mạnh chỉ cần đấu tranh trong phạm vi chủ nghĩa công liên, không cần vượt ra ngoài khuôn khổ chủ nghĩa tư bản. 2) Họ bênh vực tình trạng phân tán cục bộ, bè phái, thực chất là phản đối việc đi tới thành lập một chính đảng của giai cấp công nhân.

Điểm khác biệt trong việc chống lại chủ nghĩa Mác của phái kinh tế so với các phái cơ hội, xét lại khác ở chỗ họ khinh thường lý luận đến mức cho rằng với họ lý luận chẳng qua chỉ là sự bày vẽ của các nhà học lý chủ nghĩa, còn các nhà kinh tế chỉ cần thực tiễn.

Thời kỳ này, V.I.Lênin cùng với nhóm “Giải phóng lao động” ra tờ báo *Tia lửa*, với niềm tin “Từ tia lửa sẽ bùng lên ngọn lửa”. Trong bài xã luận của số báo đầu tiên, V.I.Lênin đã nêu bật nhiệm vụ cơ bản lúc này là phải thành lập một đảng mácxít vững mạnh, có tổ chức, gắn chặt với phong trào công nhân. Không có một đảng như thế, giai cấp công nhân không thể thực hiện được sứ mệnh lịch sử vĩ đại của mình là giải phóng giai cấp mình và toàn thể quần chúng lao động.

Năm 1902, V.I.Lênin viết tác phẩm *Làm gì*, trong đó đã vạch trần những khuynh hướng và tác hại của chủ nghĩa cơ hội đối với phong trào công nhân quốc tế, chỉ ra “phái kinh tế” ở Nga thực chất cũng chỉ là chủ nghĩa cơ hội của Béctanh ở Tây Âu, nó chủ trương hạn chế giai cấp công nhân chỉ đấu tranh kinh tế, không đấu tranh chính trị, chỉ nhầm cải thiện điều kiện lao động trong khuôn khổ xã hội tư bản. Người chỉ rõ: phái kinh tế đã phủ nhận tầm quan trọng của lý luận vì họ sùng bái quá mức tính tự phát của phong trào công nhân, coi đó như “đập chấn” không cho phong trào công nhân đi tới tự giác. Phê phán sâu sắc luận điểm coi thường lý luận của phái kinh tế, đồng thời, V.I.Lênin đã vạch kế hoạch xây dựng đảng về mặt tổ chức, đặt cơ sở cho học thuyết về một đảng vô sản kiểu mới của giai cấp công nhân. V.I.Lênin chỉ rõ trong tác phẩm *Làm gì*: không có lý luận không có phong trào cách mạng, chỉ có đảng nào được trang bị vũ khí lý luận thì mới có thể đóng vai trò lãnh đạo.

V.I.Lênin cho rằng lúc ấy nước Nga đang rất cần lý luận để loại trừ các trào lưu phi

mácxít vì các trào lưu này đang có nguy cơ làm cho nước Nga đi chệch chủ nghĩa Mác, nên theo V.I.Lênin, Đảng Xã hội - Dân chủ Nga lúc đó có nhiệm vụ đấu tranh rất phức tạp và độc đáo mà trước đó chưa có đảng xã hội - dân chủ nào tiến hành, do đó phải có lý luận dẫn đường làm kim chỉ nam cho hành động.

Với phái “Tia lửa” do V.I.Lênin lãnh đạo là hạt nhân chuẩn bị, tại Đại hội lần thứ hai của Đảng Công nhân Xã hội - Dân chủ Nga (7-1903), những tư tưởng của V.I.Lênin về một đảng vô sản kiểu mới đã đánh bại hoàn toàn phái kinh tế. Đại hội đã thảo luận và thông qua những văn kiện quan trọng: Cương lĩnh của Đảng với nhiệm vụ chủ yếu là đấu tranh cho chuyên chính vô sản; Điều lệ của Đảng dựa trên những nguyên tắc tổ chức của một đảng mácxít kiểu mới theo tư tưởng của V.I.Lênin. Nhưng cũng tại Đại hội đã xuất hiện một trào lưu cơ hội chủ nghĩa mới của phái Mensêvich đối lập hoàn toàn với V.I.Lênin và những người Bônsêvich.

Như thế, Đại hội lần thứ hai của Đảng Công nhân Xã hội - Dân chủ Nga đã đánh dấu một bước ngoặt trong phong trào công nhân quốc tế. Đại hội đã thành lập một đảng mácxít chiến đấu, cách mạng của giai cấp công nhân Nga, về nguyên tắc khác hẳn các đảng cải lương của Quốc tế thứ hai.

2. Vận dụng quan điểm đấu tranh chống các trào lưu phi mácxít của V.I.Lênin trong cuộc đấu tranh chống các quan điểm cơ hội, xét lại ở Việt Nam hiện nay

Từ Đại hội X (4-2006) của Đảng đến nay, tình hình đất nước diễn biến khá phức tạp trên

tất cả các lĩnh vực đời sống xã hội, phần nào tác động đến tư tưởng của cán bộ, đảng viên và mọi tầng lớp nhân dân. Bên cạnh dòng tư tưởng chủ đạo là ý thức độc lập dân tộc cao, ý chí tự lực tự cường, kiên trì xây dựng đất nước giàu mạnh, dân chủ, văn minh theo định hướng xã hội chủ nghĩa dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam, tình hình đang tiềm ẩn nhiều yếu tố bất ổn, làm cho cuộc đấu tranh ý thức hệ ở nước ta những năm gần đây trở nên ngày càng phức tạp. Các thế lực thù địch với chủ nghĩa xã hội tấn công vào Việt Nam từ nhiều phía, trong đó nổi lên hai xu hướng chính:

Một là, các thế lực thù địch với chủ nghĩa xã hội đầy mạnh “diễn biến hòa bình” ngày càng quyết liệt về cường độ, toàn diện về nội dung, đa dạng về phương pháp để tấn công vào Việt Nam nhằm xóa bỏ nền tảng tư tưởng của Đảng ta - chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, đi đến làm suy yếu và thủ tiêu vai trò lãnh đạo của Đảng, xóa bỏ chế độ xã hội chủ nghĩa, đưa nước ta theo con đường khác với con đường xã hội chủ nghĩa. Chúng ra sức phủ nhận, xuyên tạc lý luận chủ nghĩa xã hội khoa học, cho rằng chủ nghĩa Mác-Lênin không còn phù hợp với con đường phát triển của Việt Nam vì học thuyết này đã bị thất bại ở Đông Âu và Liên Xô...

Hai là, các hoạt động “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ Đảng và xã hội với xu hướng ngày càng phức tạp. Một bộ phận suy thoái về tư tưởng chính trị, phai nhạt chủ nghĩa, phai nhạt lý tưởng cách mạng. Đây là kết

quả của sự “tự diễn biến” dưới sự tác động của nhiều yếu tố khác nhau

Từ sự lung lay ý chí, suy thoái về tư tưởng đã xuất hiện nhiều hành động, từ phát ngôn đến việc làm trái với quan điểm, đường lối của Đảng, chủ trương và pháp luật của Nhà nước. Thậm chí có những hành động mang tính chống đối cũng đã xuất hiện trong nội bộ với giọng điệu không khác mấy quan điểm của những phần tử cơ hội, phản động đang mơ mường xây dựng tổ chức chính trị đối lập.

Trên các phương tiện thông tin đại chúng trong và ngoài nước, nhất là trên mạng internet đã xuất hiện những bài viết, trả lời phỏng vấn thể hiện sự “tự diễn biến” về tư tưởng, công khai đòi xét lại chủ nghĩa Mác-Lênin, hùa với những quan điểm sai trái của các thế lực thù địch tạo nên những bi quan, hoang mang nghi vấn trong tư tưởng của cán bộ, đảng viên, gây chia rẽ nội bộ làm yếu sức đề kháng, tạo cơ sở cho sự xâm nhập dễ dàng của chiến lược “diễn biến hòa bình” dẫn đến lây lan sự diễn biến “tự chuyển hóa” ngày càng gia tăng. Cũng có báo chí vô tình dựng lên những bức tranh ám đạm về mọi lĩnh vực chính trị, kinh tế, văn hóa... làm giảm lòng tin của dân chúng đối với Đảng, Nhà nước, với con đường chúng ta đang đi.

Trước tình hình trên đây, một nhiệm vụ cấp bách được đặt ra cho công tác tư tưởng, lý luận trong thời kỳ mới là phải tăng cường tính thống nhất tư tưởng trong Đảng, sự đồng thuận trong xã hội, ngăn chặn, đẩy lùi những nhân tố “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa” trong nội bộ ta, góp phần tích cực vào

việc thực hiện nhiệm vụ bảo vệ nền tảng tư tưởng của Đảng, mục tiêu, con đường đi lên CNXH của đất nước trong tình hình mới. Do vậy, cần phải có sự thống nhất ý chí và hành động của toàn Đảng, toàn dân trên nền tảng tư tưởng và Cương lĩnh chính trị, đường lối của Đảng.

Xây dựng cho được một hệ thống quan điểm lý luận có cơ sở khoa học và thực tiễn về chủ nghĩa xã hội và con đường tiến lên chủ nghĩa xã hội ở nước ta, kiên trì và sáng tạo chủ nghĩa Mác-Lênin, quán triệt sâu sắc tư tưởng Hồ Chí Minh là điều tiên quyết, giữ vị trí nền tảng của an ninh tư tưởng hiện nay. Muốn vậy cần phải chú trọng hơn nữa công tác đào tạo, bồi dưỡng và phát huy vai trò của đội ngũ làm công tác lý luận, của khoa học xã hội và nhân văn, của cả hệ thống chính trị trong việc nghiên cứu lý luận, tổng kết thực tiễn của nước ta.

Đào tạo đội ngũ cán bộ khoa học chuyên sâu về chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh. Lựa chọn những cán bộ có đủ tiêu chuẩn, khả năng làm công tác lý luận và có chế độ đãi ngộ thỏa đáng, đồng thời quan tâm đào tạo, bồi dưỡng để dần dần hình thành những nhà khoa học đầu đàn, có phẩm chất đạo đức, có tư duy lý luận sáng tạo, năng động trong việc bảo vệ và phát triển chủ nghĩa Mác-Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh và trong cuộc đấu tranh trên mặt trận tư tưởng, lý luận.

Giữ vững trận địa tư tưởng trong toàn Đảng, toàn dân, thường xuyên tuyên truyền, giáo dục một cách thuyết phục để nâng cao sức đề kháng

cho cán bộ, đặc biệt là cán bộ chủ chốt trong hệ thống chính trị, đội ngũ trí thức, văn nghệ sĩ, phóng viên báo chí, sinh viên - học sinh, công nhân và các tầng lớp nhân dân từ cơ sở là nền tảng vững chắc cho cuộc đấu tranh làm thất bại âm mưu “diễn biến hòa bình”, ngăn ngừa “tự diễn biến”, “tự chuyển hóa”, bảo đảm an ninh tư tưởng, góp phần giữ vững an ninh quốc gia trong mọi tình huống

Tiếp tục đẩy mạnh sự nghiệp đổi mới theo định hướng XHCN, phát triển kinh tế nhanh và bền vững, phát triển văn hóa, thực hiện tiến bộ và công bằng xã hội, giữ vững ổn định chính trị - xã hội, an ninh - quốc phòng, thực hiện tốt công tác xây dựng, chỉnh đốn Đảng, tập trung vào việc giáo dục đạo đức cần, kiệm, liêm, chính cho cán bộ, đảng viên, thiết thực đẩy mạnh Cuộc vận động Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh, đồng thời với việc cải cách hành chính nhà nước, khắc phục tệ quan liêu, tham nhũng, sách nhiễu dân, làm cho tổ chức đảng và bộ máy nhà nước thật sự trong sạch, vững mạnh. Có thể nói, thực hiện thắng lợi trên thực tiễn sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc chính là vũ khí phê phán mạnh mẽ nhất đối với các quan điểm sai trái, thù địch.

1. V.I.Lênin Toàn tập, Tiến bộ, M, 1974, T.4, tr.232.

2, 3. V.I.Lênin Toàn tập, Tiến bộ, M, 1974, T.1, tr.385-386, 524-525